

[Krag.]

ærede Medlem virkelig ikke forlange, at nogen skal være i Stand til at sige god for en ganske usikker Fremtids Forløb. Men jeg vil sige til det ærede Medlem, at jeg ser ikke nogen som helst Fare for Nødvendighed af Gulddækningens Ændring som Følge af Krisefondens Oprettelse.

Det ærede Medlem oplyste her i Gaar, at Gulddækningen androg for Øjeblikket ca. 140 Mill. Kr. Det vil sige, at Nationalbanken kan udstede en Seddelmasse paa over 400 Mill. Kr., før man kommer ned til Grænsen, som kan nødvendiggøre Ændring af Dækningsreglerne, og forudsætter man en Cirkulation af Krisefondens Midler væsentlig langsommere end Cirkulationen af Bankmidler i Almindelighed — den sætter man jo i Almindelighed til 8 Gange det Seddelbeløb, der raades over, lad os gaa ned til Halvdelen, 4 Gange —, saa vil det dog kunne betyde en Omsætning gennem Krisefonden paa henimod 300 Mill. Kr., inden Nationalbankens Dækningsregler kommer i Fare. Det er jo muligt, at Fonden kan faa en saa fremtrædende Betydning for Igangsættelse af Virksomhed og for Tilvejebringelse af Liv, hvor der nu er Død, at et saadant Beløb kan komme i Cirkulation, jeg tør ikke sige det, jeg tvivler i nogen Maade derpaa, men i hvert Tilfælde, det ærede Medlem Hr. Hasles Spørgsmaal synes mig i denne Forbindelse at være i høj Grad søgt.

Det ærede Medlem erkender jo ganske rigtigt, hvad der er denne Lovgivnings Formaal, nemlig for det første at faa Ullaansrenten ned og for det andet at naa frem til en Konvertering af de højforrentede Kasseobligationer, og det ærede Medlem har Ret i, hvad det første Spørgsmaal, Ullaansrentens Nedsættelse angaar, at den Vej, som man her vil følge, er indirekte gennem Nedsættelse af Indlaansrenten og ved Handelsministerens Overvaagen i Henhold til § 10 i Lovforslaget at naa en mindst tilsvarende Nedsættelse af Ullaansrenten, en Nedsættelse, som det paahviler de Institutioner og Personer at foretage, som i saa Henseende kommer i Betragtning.

Men det ærede Medlem undlod ganske at tage Hensyn til, at jeg i min Tale i Gaar udtrykkeligt fremhævede, at mange maaske paa dette Punkt vil finde Affattelsen af Lovforslaget for ubestemt, og udtalte Haab om, at vi under Forhandlingen i et eventuelt kommende Udvalg kunde naa til at skabe en mere fast Form paa dette Punkt. Jeg pegede ogsaa ligesom det ærede Medlem Hr. Fisker paa de mange og store Vanskeligheder, som er knyttet dertil, Vanskeligheder, som har

mange Sider, og som jo er iøjnefaldende for alle. Men ingen af de Herrer, hverken det ærede Medlem Hr. Hasle eller det andet ærede konservative Medlem, som talte i Gaar, og som krævede, at man skulde sætte ind paa Ullaansrenten, har i fjerneste Maade forsøgt at anvise en fremkommelig Vej dertil. En Kritik, som ikke er ledsaget af den fjerneste Positivitet, kan klinge meget smukt og maaske ogsaa i fremtidige Overvejelser af et Spørgsmaal have en vis Værdi; men det er ikke den Kritik, som sætter dybest ind overfor Problemerne.

Det ærede Medlem Hr. Hasle talte om de kommende Vanskeligheder for Sparekasser og Banker som Følge af det Udtræk med Obligationskøb for Øje, som det ærede Medlem gaar ud fra vil finde Sted, og som maaske ogsaa i nogen Grad vil indtræffe, men det ærede Medlem er selvfølgelig ikke i Tvivl om, at han her har overdrevet i en ganske uhyggelig Grad. Det, det der kommer til at dreje sig om, bliver hverken Milliarder eller Hundreder af Millioner, og det ærede Medlem maa jo ikke glemme, at hvad der trækkes ud i Dag, vil i det væsentlige vende tilbage i Morgen til Pengeinstitutionerne. Forskydninger kan ganske vist ske, men til Udligning deraf har vi netop Krisefonden og dens Villighed til Finansiering af de vedkommende Pengeinstitutioner i saadanne Tilfælde.

Og hvis der sker Forskydninger — og det er jo ikke udelukket — fra Provinserne til Hovedstaden, saa indeholder Lovforslaget jo ogsaa Bestemmelser til at imødegaa dette, idet der er givet Adgang for Handelsministeren til ogsaa lokalt at forhøje Maksimalindlaansrenten med $\frac{1}{2}$ pCt., og har det hidtil været tilstrækkeligt til at modvirke denne Tendens under frie Forhold, saa ser jeg ikke, hvorfor det ikke skulde være tilstrækkeligt ogsaa i Fremtiden.

At Banker og Sparekasser, som det ærede Medlem udtalte Formodning om, skulde skride til at opsigte faste Laan til højere Rente af Likviditetshensyn, naar de til lavere Rente kan blive finansieret gennem Fonden, det tror det ærede Medlem vist ikke en Gang selv paa, men det ærede Medlem har jo følt sig forpligtet til at kritisere, og en saadan Kritik maa nødvendigvis blive noget anstrengt, og saa gaar det let saadan, at man maa lade Hensigten helige Midlet.

Jeg undervurderer aldeles ikke Vanskelighederne ved Gennemførelse af en Konvertering, og jeg har udtrykkeligt peget paa disse Vanskeligheder i de Bemærkninger,